

המלאך בשחור

ברנדה

מזה שנה מועלית על בימות לונדון הצגת-להיט בשם שני האדונים מוורונה. מה שאין שם - עדיין לא המציאו, יש שם שייקספיר, ומעל לזה מחזמר-פופ, ויש שחקנים לבנים, ושחקנים שחורים, ותלבוש שות, ואור, ורעש, ומה לא. ההצלחה היצומה, לה זוכה מחזמר זה, היא שיחית היום בלונדון.

בתוך כל המהומה המלהיבה הזו מס' תובבת לה על הבמה פנתרה כושית פנטסטית יחידה-במינה, הלא היא ברנדה בלאו. ברנדה האמריקנית, מטריית-שעיים פלוס דוגמנית-לשעבר, היא הכל: שחקנית ורקדנית וזמרת וברדנית, ונשואה לכוש, וכל מה שאתם רוצים. ואחרי ש' היא נותנת את קטע העניטון שלה על הבמה, תאמינו לי שאפילו האנגלים קרי' המזג לא ישנים כלי'ך טוב בלילה.

אז ככה: בשבוע שעבר הביק המטיי אור הזה גם בשמי בידור-המילחמה הישרי אלי. ביום שלישי שעבר הגיעה ברנדה לארץ. שלא תבינו אותי לא נכון, כל קשר שלה עם היהדות או עם ישראל או הציונות הוא מקרי בהחלט, אם בכלל. אבל היא שמעה שיש כאן היילים ופצור עים שמתגעגעים לקורטוב של תרבות, וי החליטה שהיא מוכרחה לתת להם את זה, ואם אפשר - גם להרים להם את המוראל. ומי יעשה את זה אם לא היא, שהופיעה משך שנה שלמה בווייט-נאם, בפני החיילים האמריקאיים שם?

וכן, כמו שהיא הגיעה ביום שלישי בערב למלון הילטון בתל-אביב, אז כבר ביום רביעי בבוקר לקחו אותה לסיור בבתי-החולים רמב"ם ופרויה, להופיע בפני הפצועים שם, ורק ב-12 בלילה חזרה לבסיסה שבחילטון. מה שהיא חספיקה לעשות בשעות ה' אלה - על כך עוד יסופר בצה"ל ימים רבים. היא שרה, היא רקדה, היא הרקיי דה, היא היתה בכל מקום. הכל התרומם עם עשרה מטר באוויר. לא נתנו לה ללכת. מי שזכה לחזות בהופעתה של הרגעש האנושי הזה עדיין ממשפך את עיניו ושואל: "האם לא היה זה חלום?" ולכל כרישי-התיקשורת שהקימו אותה ציפתה אכזבה מרה. היא לא הסכימה

אל המנוחה ואל הנחלה

ריטמאסטר, בונה סירות-מירוץ מפלורידה. הם מתגוררים על אי קטן במיאמי ביץ', בבית שבו שבעה חדרי-שינה, שלוש שה חדרי-אמבטיה והמון מרחב מסביב. האי כולו אינו כולל יותר מעשרה בתים, וזה גרעון של ממש לראובן בן השש. בנה של דליה מנישואיה הקודמים, לו היא קוראת בחיבה "טרון הקטן שלי". עכשיו, סוף-סוף, התגשם חלומה של דליה. חלום פשוט מאוד. כל מה שהיא רוצה, כל מה שרצתה תמיד הוא שיהיה לראובן בית, ושלא יהיה חולה. ומשיש בית ובעל מפרנס, היא יכולה היום להכריז בפה מלא: "נשבר לי" דליה

בשורה הראשונה של אמנים ישראליים, שקנו להם פירסום עולמי והמבלים את מרבית זמנם בחוץ-לארץ, שמור מקום של כבוד לשחקנית-הזמרת דליה לביא. בתקופה האחרונה מרבה דליה לקפוץ ארצה. אמה חלתה, והיא באה לסעוד אותה בחוליה ולהיות איתה. אלא שלביקורת התכופים של דליה בארץ בעת האחרונה, יש סיבה נוספת, אקטואלית וחשובה לא פחות.

עם פרוץ המילחמה התגייסה דליה לי מיבצע איסוף כספים למען ישראל. מייד לאחר שהסתיים המיבצע, שהוכתר בהצלחה גדולה, הגיעה ארצה ויצאה למייד לביקור רים ולהופעות בפני פצועי צה"ל, כמעט בכל בתי-החולים בארץ. בפעולתה המסורה של דליה למען ה' פצועים מצוי גם נופך אישי. אחותה, מויכל, עומדת להינשא לקיבוצניק בשם נימרוד, שנפצע במילחמה. את החתונה דחה הווג הצעיר עד לאחר שאימן של דליה ומיכל תבריא. דליה נישאה לפני חודשים אחדים, כידוע, לתעשיין אמריקאי בשם פיטר

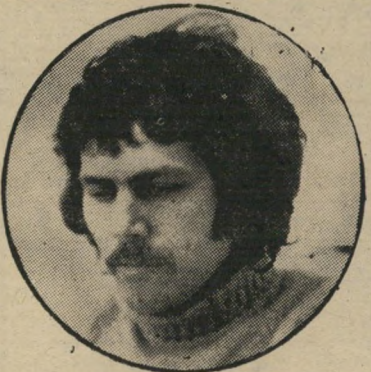
להתראיין, לשיר ברדיו, להופיע בטלוויזיה, לדבר עם עיתונאים. שום כלום. להיפך. היא עמדה בתוקף על כך שה' ביקור כולו ייעשה בעילום-שם. "באתי להופיע, לא לדבר. פירסומת יש לי מס' פיק משלי", אמרה, ולא נתנה לאף אחד צ'אנס.

רמז קטן לכל המעוניין: מי שירצה בכל-זאת לשמוע את קולה, אפילו אם הוא לא חייל, שיאזין לשיר שכתבו פול ולינדה מקארטני, והוא שיר-הרקע לסרט גיימס בונד החדש חיה ותן למות, ב' כיכבו של רוג'ר ("המלאך") מור, שיוקרן בקרוב בארץ.

אבל מה שהתחיל בהתלהבות גדולה אלה ברנדה, הסתיים בקול דממה דקה. ברנדה, שבווייט-נאם הופיעה שנה תמימה וסבלה אחרי-כך מסויט-מילחמה ממוש' כים, החזיקה בישראל מעמד רק יומיים. הביקור בבתי-החולים השפיע עליה עדי' כדייך לרעה, שכבר ביום חמישי, למחרת סיורה, נגמר לה מזה. היא נסעה לטיול קצר בירושלים, כמו כל תייר טוב בארץ-הקודש, ובבוקר יום שישי כבר קמה והתעופפה לה מכאן בחזרה ללונדון. אבל מי שהספיק לראות אותה בולעת לקירבה את כמויות החומס העצומות, בטוח שהיא עשתה את זה על טיל חומס-אוויר.

הגומל

נפטר לפני כשלושה חודשים. הוא לא הגיע להלווייה, אבל עכשיו, כשהגיע סוף סוף, נסע ישר לחיפה להיות עם המשפחה. ותרשו לי לנחש שהוא גם השתנה. כנראה שפירסומת בכמויות גדולות בכל זאת נמאסת פעם, והבן-אדם מחליט בסוף להתיישב בדעתו. בייחוד כשהוא מוצא את הגומל הנכון.

גפן

בשבוע שעבר הגיעו ארצה, עם זרם התיירים המתעורר, הצייר מנחם גפן ו' אשתו הטרייה דיאנה (הגומלים) ריג. החבריה רק שמעו, כבר הכינו להם שולחן עליו בג'קי ביום שישי אחרי הצהריים. חיכו, חיכו, ובסוף התיישבו. הווג הצעיר לא הגיע.

מהפירסומים בעיתונות אפשר היה לח' שוב שהגומלת הגיעה לבדה. היא הצטלמה עם טילים, עם חיילים, ובעיקר עם החיוך המפורסם. ואילו הבעל הישראלי חובב' הפירסומת שלה כמעט שלא הוזכר. בירוב קצר העלה כי אביו של מנחם

דיאנה

מכופף הלבבות

ליט שהארץ קטנה עליו. אלא שאורי אהב את איריס. ואיריס אהבה את אורי. והם רצו אפילו להתחתן. אבל פה אמר אבא' דוידסקו טופ. תישע לחוץ-לארץ, אמר לאורי, ותסתדר - ואז נגאה.

אורי נסע לגרמניה, ואחרי'ך לאמריקה, אל הפרופסור שלו. איריס המאוהבת שלי' חה לו מיכתבים וחבילות, בגאמנות ראויה לשבח, אבל מצידו - דממת-אלחוט. לא מיכתבים, לא טלפונים, אפילו לא דרישת' שלום אחת לרפואה. כאילו לא היו דברים מעולם.

הקטנה חיכתה, והתאכזבה, ועוד חיכתה. אבל כמה אפשר? וכך צץ לפתע כוכב חדש. מרוב אכזבה יצא לה להכיר את הזמר אברהם עופרים, שהגיע לסיבוב הופעות בארץ. זה היה תחליף לאירע, לביתניים. אבל הביתניים נגמרו בחטף, כשפרצה המילחמה. כזכור, מייד למחרת יום-הכיפורים תפס העופר קלי-הרגליים את המטוס הראשון וחזר לגרמניה. זה היה קצת יותר מדי. איריס התנדבה

אורי גרר, מכופף-המזלגות הישראלי, יושב היום באנגליה, מופיע בטלוויזיה ו' משמש נושא לתחקירים ומחקרים שונים ומשונים. אך מי ששוקב אחרי המדור הזה זוכר, שהוא יודע לעשות עוד כמה דברים.

לפני נסיעתו לחוץ-לארץ ניהל אורי גרר רומן ממושך ואינטנסיבי עם מלכת-המים לשעבר, הדוגמנית היפהפייה איריס דוידסקו. הם היו חברים, וידידים, ואוה' ביים בהפסקות, במשך שנה תמימה. במקביל הגיע ארצה פרופסור אמריקאי בשם פיט, חוקר של תופעות על-טבעיות, שהתדרש מכישוריו המיוחדים של אורי והחליט לכתוב עליו ספר. הפרופסור פוש לווה אותו בארץ משך שנה ולמד להכירו מקרוב. הכול היה טוב ויפה כל עוד הצליח אורי לסובב את כל הארץ סביב אצבעו הקטנה. אלא שאחרי ה"ברוך" עם עניין סופיה לירן, שזכה לתגובות סוערות סותרות, ניכרה ירידה תלולה בהכנסותיו והוא הח'

דליה לביא

לביא, שעלתה לראשונה על הבמה בהיותה בת 12 בלבד, עומדת לסכם 20 שנות הופעות עשירות ומגוונות בפרישה סופית. מעתה תתמסר לבית ולמשפחה, ואולי אפילו תגשים חלום נוסף: ללדת עוד ילד.

מייד לעבודה בבית-החולים איכילוב. כיום היא מנהלת חנות בפס' לונדון מיניסטור, ושלוש פעמים בשבוע כמו שעון היא מתייצבת באיכילוב. ההתנדבות הרגיעה אותה, הוציאה לה את כל הפרפרים מ' הראש. היא אפילו התחילה לצאת עם צעיר נחמד, ערוד-דין.

אבל מי שחשב שבוה נגמר, טעה טעות גדולה. לפני שבוע נפלו שני דברים. באחד הימים הגיע ארצה צוות של כתב וצלם מהדיילי מייל, לאסוף חומר-רקע על אורי גרר ולשוחח עם אמו, עם האמרגן שגילה אותו, עם חבריו. הם הגיעו גם אל איריס, כמובן. ואם זה לא מספיק - אז באחד הבקרים האחרונים קיבלה איריס מעטפה גדולה ותפוחה, מארה"ב. חשבה לה, הנה, סוף סוף הוא כתב. איפה? היה זה מכתב של פרופסור פוש. במיכתב המצורף ביקש הפרופסור מאיריס לקרוא את הפרק ה' מצורף, מסיפרו החדש על אורי גרר, העומד לצאת לאור בקרוב. וכיוון שזהו הפרק העוסק באהבתם של ה"סופרמן" הישראלי ונערת-הזמן-תו, ביקש שתקראו בעיון ותעיר את הערותיה. כך שיש לה עוד סיכוי להיכנס להיס' טוריה, לפחות בעקיפין.